

DENGE Pansiyon & Restaurant

Datça'ya yolunuz düşmüşse; merkezin kalbinde temiz ve rahat kullanımlı bir **pansiyon**, leziz balık ve kebab çeşitlerinin özenle servis edildiği bir **restaurant** sizleri bekliyor...

0506 984 96 54

denge.restaurant.pansiyon

İskele Mah. Ambarcı Cad. 15/A

Solucan

Kendini Dergi Sanan Aylık Gazete

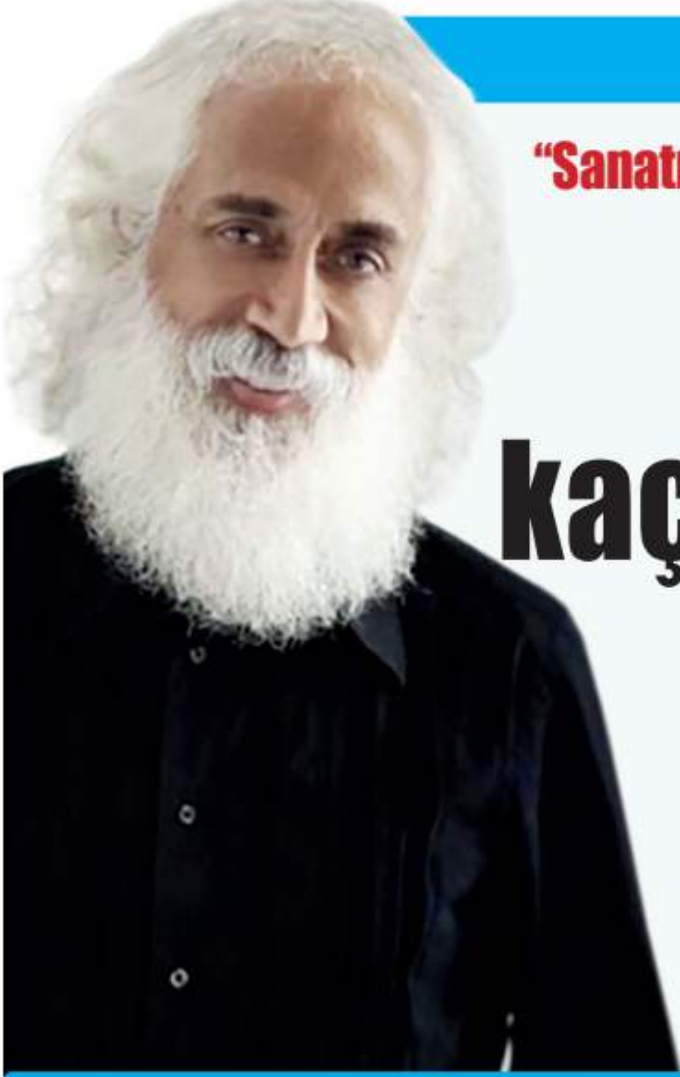

YIL: 4
SAYI: 53
FİYAT: 1,00
01.07.2024

ICONIC
İnşaat ve Gayrimenkul

**Ofisimize
Bekleriz!**

İskele Mah. Balıkcıhisar Sk. No: 5/1 Datça
iconicinsaat@gmail.com 0532 281 92 04

SUAVİ:

"Sanatın sustuğu, susturulduğu yerde

karanlık kaçınılmazdır"

Sanat boyun eğmez-sanat çıkar peşinde koşmaz, sanat egemenle/güçle kol-kola gezmez diyen ve tüm sanat disiplinlerinden her sanatçı dayanışmaya dahil olmalı ve örgütlenmelidir.

Bülent ZEYTİN'in Söyleşisi Sayfa 3'te

Herkes 2 Litre Su İçmeli

Dyt. Canan KAPLAN
Yazısı Sayfa 5'te

Nesri TUNA

DADYA İNŞAAT

YURTBAY SERAMİK

İskele Mah. Ahmet Taner Kışlalı Cad. No: 28/B Datça/Muğla
0532 712 01 92 0532 502 66 04 dadyainsaat

**LA
SEREINE**

BOUTIQUE HOTEL

Kendi eviniz gibi

Datça Mahallesi Müzreki Sk. No: 25 Datça-Muğla
0 554 017 33 33 lasereinedatca

Antik Çağ Datça'sında Rüya Yorumcuları

Okan ÖZALP Yazdı 7'de

Ölümsüz Mermer Afrodit

Ayhan VAROL Yazdı 2'de

İÇİNDEKİLER

Özgür BASUT 2'de

İdris KENÇ 4'te

4'te

Lorin ALGÜL

4'te

ozgurbasut@gmail.com

Özgür BASUT

Sevda ve Aşk

Aşk... Ah, o büyüklü kelime! Şairlerin mısralarına sığmayan, filozofların aklını karıştıran, kimi zaman Mecnun'u çölde perişan eden, Mem'i dermansız derde salan, kimi zaman ise bir bakışla dünyayı cennete çeviren muazzam duygu. Peki, bu aşk denen şey, gerçekten de anlattıkları kadar muhteşem mi, yoksa sadece hormonların bir oyunundan mı ibaret? Zira hormonlarımız bize renk skalası oldukça geniş oyunlar oynamakta mahirdir.

Aşkın ilk evresi olan "ilk görüntüde aşk" efsanesiyle başlayalım. Bu durum çoğu zaman, karşılıklı göz teması ve ardından gelen ani kalp çarpıntısıyla başlar. Evet, kalbiniz daha önce hiç hissetmediğiniz bir hızla atmaya başlar. Bu esnada beyninizde çalan şefi konsere gecikmiş orkestranın doğaçlamasından doğan romantik müzikleri bir kenara bırakın; zira aslında olan şey, vücudunuzun bir nevi alarm durumuna geçmesidir. Evet, kalp krizi değil, sadece ilk görüntüde aşk. İşte bu yüzden, doktorlar aşkı ciddiye alır; çünkü yanlış alarm verirse, sonuçları ciddi olabilir. Maazallah!

Gelelim o adrenalinin tavan yaptığı, heyecanın garip bir ürkeklikle harmanlandığı ilk buluşmaya. Bütün o hazırlıklar, giysi seçimleri, saç şekilleri... (Bu saç kısmı bende uzun zamandır olmadı. Sevdiğim kadınla ilk buluşmamda da saç şekli kaygısı hiç taşımadım, belki kafa derisinin biraz daha pürüzsüz ve parlak olmasıyla ilgilenmiş olabilirim) Neyse, Karşı tarafın ne düşündüğünü anlamak için yapılan onlarca farklı jest ve mimik analizi. İki kişi oturur, biri konuşur, diğeri dinler, bir süre sonramış gibi yapma evresine geçer. Zira zihinde küçük ama etkisi büyük sorular dolaşır durur, "Acaba dışarımda bir şey kalmış mı?" veya "Bu espiriyi yapmalı mıyım yoksa ağırlığımdan taviz vermemeli miyim?" benzeri sorulardır. Bu tarz endişeleri sakın ola ilk buluşma için hafife almayın. Aşk, bazen tam da bu noktalarda başlamadan bitebilir. Zira, dışlarınızda kalan maydanoz, en romantik akşama bile maydanoz olup, mahvedebilir.

Vesselam, sevda, zamanla aşka dönüşür. O başlarda her şeyin mükemmel görüldüğü dönem evrim geçirir. İşte bu noktada, gerçek ilişkiler başlar aslında. Partnerinizin sabah saçlarının nasıl görüldüğünü ya da onun çoraplarını neden sürekli orta yerde bıraktığına dair geleneksel ve dahi bilimsel verileriniz mevcuttur artık arşivinizde. "Ah, ne kadar tatlı horluyor" dediğiniz günlerden, "Bu gece kulak tıkaçlarını denesem mi acaba?" günlerine geçiş, genellikle farkına varılmadan ve fakat çok hızlı gelişir aslında.

Ancak, tüm bu gerçekler içinde, ilişkiyi ayakta tutan şey, elbette ve tabii ki birlikte gülmeyi başarabilmektir. Çünkü sevda dediğimiz şey, gülmeyi bilen iki insan arasında kök salar, gelişir, serpilir. En azından ben böyle bakıyorum.

İlişki dediğimiz şey, aslında bir nevi sosyal deneydir. Bir insanın sevdiği kişi için neler yapabileceğini keşfetme süreci... Mesela, hiç yemek yapmayı bilmeyen birinin, sırf sevgilisi seviyor diye mutfağa girip, evi dumanlar içinde bıraktığı, tezgahı savaş alanına çevirdiği o efsanevi yemekler... Ya da hiç futbol izlemeyen birinin, sırf partneri seviyor diye fanatik bir taraftar haline gelmesi. Ve bunu olabildiğince abartması...

İlişkiler, insanın sınırlarını keşfetmesidir. Bu sınırları keşfederken yapılan hatalar ise, zamanın hakimiyetini mutlak ilan ettiği dönemlerde, mizahın en büyük kaynağı oluverir.

Sonuç olarak, sevda ve ilişkiler, hayatın tadı tuzudur. Onlarsız bir dünya, monoton ve renksiz olurdu. Sevda, bizi insan yapar, hatalarımızı ve zaafılarımızı kabullenmemizi sağlar. Mizah ise, bu süreci daha katlanabilir ve eğlenceli kılar. O yüzden, sevgilinizi sıkı sıkı tutun ve birlikte gülebileceğiniz anların değerini bilin. Zira, hayat dediğimiz şey, birlikte güldüğümüz anların toplamıdır. Ve nihayetinde en zengin ve en mutlu insan sevdayı ve haliyle aşkı bulandır. Bunu nerden mi biliyorum? Darısı başınıza, ne diyeyim...

TERSPENCERE

Ölümsüz Mermer Afrodite

Ayhan VAROL | <https://ayhanvarol.blogspot.com/>

Dorlar ve Ege Kıyıları

Tarih yaklaşık olarak M.Ö 12. Yüzyıl. Avrupa kökenli 3 göçebe kabilesinin oluşturduğu bir topluluk bugünkü Yunanistan, Türkiye'nin ege yakası, Akdeniz kıyısı ve hatta Kıbrıs'a doğru akına başlar. Tarihte Dor istilası diye adlandırılan bu akını yapanlara ise Dorlar dedi tarih yazarlar. Helios yani Güneş kültüne inanan Dorlar, Bugünkü Yunanistan'ın kültürüne karışıp bambaşka bir kültürün gelişmesine yol açtılar.

Avrupa'nın Yunanistan'ı baz alarak kendine bilimsel bir tarih, kültür yaratmasının temelindeki alt yapıyı oluşturuyordu bu. Buralarda bilinen ilk yerli halklar Karyalılar ve Akha'lar olmasına rağmen, en parlak dönemi Dor Kralı Aigimos'la birlikte Dor istilasından sonra yaşadıkları tahmin ediliyor. İstilayı, sahip oldukları büyük demir çağına ait silahlarıyla gerçekleştirirken, Myken uygarlığını yıkıp, Sparta'lıları da yenilgiye uğratarak çok ciddi değişimlere neden olmuşlardır. Demir çağı böylece Tunç çağına son veriyordu. Rodos, Girit, Korinth, Kıbrıs, Kos, Smyrna (İzmir), Lesbos, Melos (Milas), Bodrum ve bu bölgede büyük ve bugünkü Datça'da bulunan Knidos'u kurmuşlardır.

O sırada Atina ve Eleusis Törenleri

Yunan Mitolojisine göre, Tanrıların ve insanların babası Zeus, Tahıl (bereket) tanrısı Demeterle evlidir. Zeus ve Demeter'in Persephone adında bir kızları olur. Dillere destan güzelliği nedeniyle Persephone tanrıların ilgisini çeker. Yeraltı tanrısı Hades, Zeus ve Demeter'in Kızı Persephone'yle evlenmek ister. Ancak Hades yeraltı tanrısı olduğu için Persephone'nin yeraltında yaşaması gerekmektedir. Demeter buna razı gelmez. Ancak Hades, Zeus'u ikna eder ve onun yardımıyla Persphone'yi bir oyunla yeraltına kaçıtır. Persephone ortadan kaybolunca Demeter bir ölümlü kılığına girerek Persephone'yi aramaya başlar. İnsanlara tarımcılığın, ekin ekmenin ve harmanın sırlarını öğretir. Kızının hasreti dayanılmaz olunca Zeus'u, "eğer kızını göremezse tahılların büyümesini durduracağını ve kılık çıkaracağını" söyleyerek tehdit eder. Zeus bunu kabul eder, ancak yılın üçte birini yine yeraltında geçirmek zorunda olduğunu belirtir. Bu nedenle Persephone'un yeraltından yeryüzüne dönüş yaptığı zamanlar Eleusis törenleri olarak kutlanmaya başlar. Tarıma dayalı anaerki dönemlerdeki kutlamalara çok benzeyen bu törenin kutlama anında herkes istediği gibi davranır, bir tür arınma yaşanır. Bu törenlerin birine önceki adı Mnesarete, yeni adı Phryne olan genç ve güzel bir kız da katılmıştı. Aynı törende ünlü heykeltıraş Kephisodotos'un oğlu kendisi de bir heykeltıraş olan Praxiteles te vardı. Phryne şenliğin havasında eğlenirken herkesin şaşkınlıkla izlediği bir şey yaptı. Elbiselerini çıkarıp çıplak şekilde eğlenmeye devam etti. Herkes hem izliyordu hem de şaşkıncı. Büyük olay oldu. İnsanların tepkileri sonucu Praxiteles Phryne'nin elinden tutup bir tavernaya çeker. Tanrıçaların güzelliğine sahip olduğunu söyler. Praxiteles ve Phryne artık ayrılmazlar, ancak törendeki olay burda bitmez. Söz konusu olay büyür ve mahkemeye sirayet eder. Mahkemede ölümle yargılanır Phryne. Tam aleyhine karar verilecekken avukatı yerinden fırlar ve Phryne'nin üstündeki elbiseyi yırtar. Yargıçlar güzelliğe dilleri tutulmuşçasına bakakalırlar. Avukat bu fırsatı kaçırmadan yargıçlara seslenir: "Bu güzelliğin, göğüslerin yok olmasına izin mi vereceksiniz?" ve Phryne kurtulur.

Bu sırada Praxiteles yeni bir karar alır ve Dorlar'ın kurduğu Knidos'a giderek orada yaşamak istediğini söyleyerek Phryne'nin de onunla birlikte gelmesi için teklifte bulunur. Phryne kabul eder ve böylece Knidos'a giderler.

Datça'da Knidos'un Afrodite'i

Knidos, Datça'ya 1.5 km uzaklıkta Dalacak burnu üzerinde bulunan Burgaz Mevkiinde kurulmuştur. Sonrasında M.Ö 4. yüzyıl ortalarında yarımadanın batı ucuna, 35 km uzaklıktaki Tekir Burnu üzerine taşınmıştır. Şarap, Amphora, Kültür kenti olan Knidos'ta tarihte biri 20.000, diğeri 5000 kişilik tiyatro bulunuyordu. O zamanlar Delos birliğinde olan Kos, tıbbın, ticaretin ve kültürün merkezi olması nedeniyle oldukça ünlüydü ve bu ününü bir de heykelle devam ettirmek istiyordu. Ünlü Hermes heykeli eserinin sahibi de olan Praxiteles'ten Kos'a yakışır bir Afrodite heykeli yapmasını ister. Praxiteles, bunun için pantheon'un çatısının ve Hermes heykelinin yapıldığı Paros mermerinin gerekli olduğunu söyler ve Knidos'a getirilmesini ister. Praxiteles daha önce Phryne'de bulduğu tanrıçaların güzelliğini heykele işlemeyi düşünür.

Afrodite aslında Phryne'den başkası değil midir yoksa? Tanrıları ve tanrıçaları yeryüzüne indirip, insanlarla birleştiren Praxiteles, idealist düşünceden koparak tanrıları sıradanlaştıran bir tarz yaratmıştır. Bunu, Apollon'un kertenkele yakalama çabasını yansıtan ve Hermes'in bebek Dionysos'a bakıcılık yapmasını betimleyen diğer eserlerinde de görebiliriz. Şimdi de biri giyinik, diğeri çıplak iki tane Afrodite heykeli yapar. O tarihte kadar tanrı heykelleri çıplaktır, ama kadın tanrıçaların

heykellerinin sadece gerdan kısmı açıktır. Praxiteles'in aslında Phryne'nin güzelliğini yansıtarak yaptığı Afrodite heykeli, tarihe ilk çıplak kadın heykel olarak geçecektir. Kos giyinik olan Afrodite heykelini tercih ederek çıplak olanı bırakır. Knidos'lular çıplak heykeli alır ve şehrin en yüksek terasına yerleştirir. Bir dönem eknomisi kötüye giden Knidos'a çıplak Afrodite heykeli için Bithynia kralı I. Nikomedes, Knidos'un bütün borçlarının silinmesi karşılığında Afrodite heykelini ister. Ancak halk oybirliğiyle bu teklifi reddeder. Heykel duyulmaya başlar, ünlü nerdeyse dünyayı sarar. Her yerden akın akın heykeli görmeye gelir insanlar. Bu olay beraberinde onlarca Afrodite heykeli kopyasının yapılmasına neden olur. Bithynia kralı I. Nikomedes, bu heykele ulaşamayınca Bithynia'lı heykeltıraş Doidalsas'a bir Afrodite heykeli yaptırır. Bu heykel Çömelen Afrodite Heykelidir.

Knidos artık ünlenmiş, ekonomisi düzelmiştir. Heykele ne olduğu tam olarak bilinemesi de bazı varsayımlara göre, Bizans İmparatoru Theodosius döneminde, İstanbul'da büyük bir heykel koleksiyonuna sahip Lausus sarayına götürüldükten sonra kaybolmuştur. Lausus Sarayı (Yerebatan Sarayının yakınında) bugünkü Sultanahmet meydanında Mehmet Akif Ersoy anıtı ile Antiochos Sarayı arasında bulunmaktadır. Knidos'ta ise heykelin sadece kaidesi durmaktadır. Peki Praxiteles'in yaptığı Afrodite heykelinin asıl yansıttığı olgu neydi? Araştırmacı, yazar ve tarihçilerin ortak kanısı, Afrodite'in, Mezopotamya yöresinde kutsallaşmış olan doğurganlık, cinsellik, bereket ve aşkın simgesi olan İştah'ın Yunan heykel sanatına yansımış olduğudur.

Böylelikle güzelliği sayesinde ölüm cezasından kurtulan Phryne Afrodite heykeliyle ölümsüzleşmişti. Ama ne yazık ki heykelin kendisi Knidos'ta yoktu artık.

SUAVİ:

“Sanatın sustuğu, susturulduğu yerde karanlık kaçınılmazdır”

Can Yücel kültür ve sanat festivalini nasıl değerlendirirsiniz? Dikkatinizi çeken eksikler, yeterlilikler konusunda neler söyleyebilirsiniz?

Can Yücel Kültür ve Sanat Festivalini çok değerli ve önemli buluyorum.

Ancak; bir türlü, olması gereken seviyede ve içi dikkatlice örülmüş olarak, hak ettiği yaygınlık ve saygınlıkla kesintisiz ve halka mal edilmiş bir çizgide sürdürülemediğine işaret etmek isterim.

Eksikleri oldukça fazla, yeterlilikleri ise oldukça azdır.

Örneğin; Hem yerel anlamda, hem de ülke genelinde bir kapsayıcılık sağlanamamıştır.

Tanıtımı çok zayıftır.

Medya ayağı, yeterince oluşturulamamıştır.

Can Yücel yalnızca Datça değil..., Marmaris - Muğla - Bodrum ve hatta Ülke demektir.

Hem bu festivalin kendisi hem de Can Yücel kimliği ve felsefesi yeteri kadar doğru, yaygın ve hak ettiği kadar saygın bir seviyeye getirilememiştir.

Vs vs..

Ve tümüyle bu olumsuzlukların da sorumlusu tek bir adres değildir...

Bence, birden çok sorumlusu vardır.

Can Yücel'in kültür ve edebiyat dünyamızdaki yerini nasıl tariflersiniz? Bize öğrettikleri ve bıraktıkları nelerdir?

Can Yücel samimiyettir. Yalın ve yapmacıksız bir dildir.

Özgürlüktür.

Eğilmeyen-tavizsiz bir kişiliktir.

Yaratıcı ve özgün bir tarz ile üreticidir.

Duygudur, duyarlılıktır.

Halkın sanatçısı ve özgün bir dil ustasıdır.

Taşlamacıdır, eleştirendir ve özellikle çevirmelerinde “bire birci” olmamıştır.

Farklı mesajlar vererek insana bir bakış açısı önerendir.

Örneğin; Şekspir'in ünlü (to be or not to be) sözü için...

“Bir ihtimal daha var, o da ölmek mi dersin” diyebilendir.

Bıraktığı miras/ mesaj çok çok değerlidir ve bizlere “baş eğmeden - korkmadan - yapmacıksız bir samimiyetle insan kalabilmeyi” önermekte, öğretmektedir.

Genel manada sanat ve iktidar ilişkisini nasıl görüyorsunuz? Ülkemizdeki son 20 yıllık iktidar, sanat ve sanatçı ilişkisini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Genel olarak sanat ve iktidar ilişkisini; “gereksiz, oldukça samimiyetsiz ve hatta ucuz bir menfaat ilişkisi” olarak görüyorum.

Tarafların çıkardan başka hiçbir şey düşünmediklerini, güce sığındıklarını, adeta birbirlerini akladıkları sahte bir ‘dostluk’ ittifakı olarak pozisyon aldıklarını görüyorum.

Son 20 yılda gördüklerimi ise gerçekten ibretle izliyorum.

Korkakları, geçmiş pisliliklerini kapatmaya çalışanları, para ve mevki kovalayanları, gündem de kalmak için kimliksiz kalmayı tercih edenleri, ucuz çıkarlar için gerçek anlamda sanatı ve sanatçı kavramını incitenleri, rencide edenleri görüyorum.

Sanatın egemen olanla, iktidarla, erk ile kol kola olmadığı...

Böyle görüyor, böyle değerlendiriyorum çünkü; Sanatın güç ile, iktidar ile, egemen olanla flört etmemesi gerektiğini biliyorum ve o yolda yürütüyorum.

“Sanatın sustuğu - susturulduğu yerde ‘karanlık kaçınılmazdır’”

Kuşkusuz toplumsal direnişin ve değişimin en güçlü dinamiği sanattır. Bu bağlamda ülkemizdeki sanatsal varoluşun, toplumsal değişim açısından rolü

ve gücünü nasıl değerlendirirsiniz?

Gerçek anlamıyla sanat, değişimin ve direnişin en estetik dinamiğidir, doğrudur.

Rolü de gücü de net ve önemlidir.

Ancak; “parça bütün ilişkisi gereği” o da, tüm dünyada ve özellikle de ülkede yaşanan bütün olumsuzluklardan kendi payına düşeni alarak ve onlardan etkilenecek büyümekte, gelişmekte ve yürümektedir!

Durum bu olunca;

Sanatın, tarihsel rolünü üstlenip, toplumsal değişim açısından o muhteşem gücünü kullandığı ve toplumsal değişime ve dönüşüme yeterince hizmet ettiği bir öncü güç konumunda olduğu da söylenemez.

Sanatın ve sanatçının gücü de, rolü de apaçık ortadadır...

Ama bugünkü koşullarda bu gücü ve rolü yeterince kullandığını söylemek doğru ve isabetli bir tespit olmaz.

Bu konuda sözü olan, bu gidişatın farkındayım diyen...

Sanat boyun eğmez-sanat çıkar peşinde koşmaz-sanat egemenle/güçle kol-kola gezmez diyen ve tüm sanat disiplinlerinden her sanatçı dayanışmaya dahil olmalı ve örgütlenmelidir.

Son olarak ise sanat ve teknoloji ilişkisi konusunda neler söyleyebiliriz. Yapay zekanın nota yazabildiği, resim çizbildiği, güçlendirilmiş sanal gerçekliğin hayatımıza direk etki ettiği çağda sanat nasıl bir varlık gösterecek, sanat insansızlaşıyor mu, ya da bu yeni biçimi nasıl tarifler siziz?

Kuşkusuz sanat da / sanatçı da teknolojiden yararlanacaktır, yararlanmalıdır.

Sanatın vücut bulmasında, daha etkin olarak kitlelere taşınmasında, o büyüklüğünün yaratılmasında teknolojinin sunduğu tüm olanaklar doğru-yerinde ve yeterli olarak kullanılmalıdır.

Somut olarak teknoloji ve sanatçı ilişkisi

kaçınılmazdır, kurulmalıdır ve bu birliktelik sanat için, ona hizmet eden yararlı bir olguya dönüştürülmelidir.

Yapay zekanın, sanal gerçekliğin hayatımızı doğrudan etkilediği bu çağda da sanat bu sürece yenik düşmeyecektir.

Teknoloji ne yaratırsa yaratsın (duyguyu) asla yaratamayacaktır.

Makinalar nota da çizse, resim de çizse kişiye özgü o gerçek duygu olgusunu asla taklit edemeyecektir.

Duygu ve kişisel özgünlük / ona aitlik olmadığı sürece de gerçek sanat ve sanatçı oyun dışı kalmayacaktır. Sanat asla insansızlaşmayacaktır.

Sevgili hocam yakın bir zaman önce “Hakikat” filmi ile sizi beyaz perdede görme şansımız oldu. Sanatsal aktarım olarak beyaz perdede nasıl değerlendirirsiniz? Bu konudaki deneyiminizden bahsedebilir misiniz?

Evet “Hakikat” filmi benim Şeyh Bedreddin'i oynadığım bir sinema filmiydi. Çok etkilendiğimi, çok büyük bir sorumluluk ve heyecanla konuyu ele aldığımı söyleyebilirim.

Elbette daha öncelerde de bazı film çalışmalarım oldu. Sinemaya çok da yabancı değildim Ancak Şeyh Bedreddin karakteri bambaşka bir deneyimdi benim açımdan. Bana çok şey kattı, çok şey öğretti diyebilirim.

Sinema / Beyaz perde, oldukça büyüklü bir alan.

Doğru bir film, en uzun tarihi süreçleri, romanları, öyküleri, halkın mirası olan hikayeleri, kurguları, hayalleri en estetik, en kalıcı, en etkili bir biçimde ve sinemanın o büyüleyici diliyle aktarma-anlatma gücüne sahiptir. Üstelik çok kısa bir sürede.

Kısaca;

Sinemasız bir dünya düşünmek mümkün değildir, çünkü; sinema da başlı başına bir dünyadır.

Söyleşi: Bülent ZEYTİN

Bir Adama Dair

Lorin ALGÜL

Ruhu, karanlık bir gecenin sisli perdesiyle kaplanmış birini düşüncün. Adımı koymakta zorlanır duygusal depresyonunun; sanki kendi iç dünyasında kaybolmuş bir gezgin gibi. Günler, onun için gri tonlarda akıp gider, sevdiği renkler solmuş, hüznle kaplanmış her şey.

Sevdikleri arasında yalnızlık, anlaşılamama hissi onun ruhunu sarmış, derin çatlaklar bırakmış gibi. İçinde fırtınalar koparken, dışarıdan bakıldığında sakın bir deniz gibi görünür. Gözleri, derin bir boşluğa bakar, içsel bir çığlık içinde kaybolur. Sevdikleri, onun bu içsel karanlığını fark etse de anlamakta zorlanır. Kelimeler, duygusal derinliklere ulaşmakta yetersiz kalır.

Anlatmaya çalışsa da kelimelerin yetmediği bir dilde konuşur gibidir. Belki de en acı veren şey, sevdiklerinin onu anlamaya çalışsalar da gerçek duygularını ifade edemediği sonucunun ağır yüküdür.

Anlaşılamamanın sancısı, onu daha da içine kapatır. Sanki bir camın arkasından dünyayı izliyormuş gibi, içinde bulunduğu anın dışında bir yerde kaybolmuştur.

Kalbinin derinliklerindeki çığlıkları duyuramamanın, duygusal yalnızlığın ağırlığını taşımanın zorluğu, adeta onu bir sessiz çığlık içinde boğuyor.

Yalnızlık hissi, insanın ruhunu sarıp sarmalayan karanlık bir gecenin sessizliği gibidir. Duygusal depresyonun ağırlığı altında, yalnızlık hissiyle boğuşan bir yolcu O, hayatın yorucu seyahatinde kaybolmuş, duvarların ardında kendi yankısını arayan bir yabancı.

Ruhundaki fırtınalar, gökyüzüne karanlık bulutlar gibi çökmüş, iyi ve güzel olanı içinde boğmuş karabasan anılar, geçmişin gölgeleri gibi onu takip eder, bıkmadan, usanmadan... O, duygusal derinliklerde kaybolmuş bir gemi gibi, çaresizce denizin ortasında sürüklenir.

İnsanlar arasındaki mesafe, bir çöl kadar genişlemiş, yalnızlık ise onun içinde bir okyanus

kadar derinleşmiş. O, yüzlerce insanın arasında, yalnız bir ada gibi, sessiz çığlıklarını duyuramayan iflah olmaz bir gam çekicidir.

Belki de en acısı, içsel yalnızlıkla dışsal dünyanın birleşme noktasında yaşanan çatışmadır. O, etrafındaki insanlarla konuşsa bile, kalbinin derinliklerinde anlaşılamama korkusuyla savaşıyor. Kelimeler, duvarlar gibi yükselir aralarına; iletişim, bir labirentin içinde kaybolmuş bir dilsizdir.

Bu adam, duygusal derinliklerde kaybolmuş olabilir, ancak umut hala onunla birlikte yol alır. Belki de bir gün, içindeki fırtınaları dinecek. Belki de yalnızlık, ona kendi içinde bir dost olacak. Çünkü bazen, en karanlık anlarda bile umut filizlenir ve insan, kendi içindeki ışığı bulabilir.

Belki de bu adamın hikayesi, kelimelerin arasında kaybolmuş bir ses olmaktan çıkacak ve bir gün duyulacak. Unutulmuş kelimeler, bir araya gelip anlamlı bir cümle olacak. Ve belki de bu adam, kendi içindeki sessiz fırtınalara rağmen, yeniden doğacak ve aydınlığa kavuşacaktır.

Kim bilir?!...

idriskenc@gmail.com

İdris KENÇ

“Koyunlardan oluşan bir ulus, kurtlardan oluşan bir hükümet doğuracaktır”

Dünyanın genelinde artan sağ ve totaliter iktidarların yükselişi ve ekonomik (enflasyon) krizler karşısında halkların tepkisizliği bize Edward Murrow'un o ünlü sözünü hatırlatıyor; “Koyunlardan oluşan bir ulus, kurtlardan oluşan bir hükümet doğuracaktır”.

Türkiye’de de vatan millet kurgusu ile domine edilen halk isteyerek ya da istemeyerek, ülke yönetimini totaliterleşen bir hükümete teslim ettiler. Geline son itibari ile umudun ve hayallerin yok olduğu bir süreci yaşıyor ülke.

Edward Murrow'un ifadesi yıllar içinde birçok farklı şekilde yorumlanmıştır. Ama hepsinin temel bir fikri vardır: Bir ulusun hükümetine karşı tutumu, o hükümetin doğasını şekillendiren şeydir. Bizi yönetenlerin büründükleri durumdan biz sorumluyuz. Halka karşı sorumluluk duygusunu göz ardı ettikleri an halkın tepkisizliği onları daha da cesaretlendiriyor.

Halkın bu tepkisizliği yaptıkları her şeyin yanlarına kar kalmasına izin verdi. Demokrasi kavramını ya da gücünü hiçbir zaman tam olarak anlayamadık. Bireylere tapınma fikri aramızda ciddi bir şekilde varlığını sürdürüyor.

Toplumumuzdaki disiplinsizliğe ve sistemsizliğe o kadar alıştık ki bir süre sonra gerçek gücün bizde olduğunu unuttuk. İnsanların hükümetlerinden korkmaması gerektiğini, asıl korkması gerekenin hükümet olduğunu unuttuk.

Bir hükümet nasıl totaliter olur? Her zaman küçük başlar. Küçük hırsızlıklar, küçük yolsuzluklar, sistemde fark edilmeyen bir delik, kimsenin şikayet etmediği, göz ardı edilen temel bir ihtiyaç. İnsanların gerçekten umurlarında olmadığını görmeye başladılar. İnsanlar uyuyacak bir yatakları ve yiyecek yemekleri olduğu sürece mutlu olduklarını biliyorlardı; zekat ve sosyal yardım adı altında hakimiyetlerini pekiştirdiler.

Lord Acton'un bir zamanlar dediği gibi, güç yozlaştırır ve mutlak güç kesinlikle yozlaştırır. Ve halka karşı bu hesap verebilirlik eksikliği, bir hükümetin halkı üzerinde şiddetle büyümesini sağlayan şeydir.

Gezi ve 1 Mayıs gibi eylemlerde demokratik haklarını kullananlara sokaklarda hem polis hem de troller tarafından acımasızca dövülürken, insanların kendilerine destek olması için yalvardıklarında, kendilerine demokratım diyenler sokaklara çıkmadı ya da onlara destek olacak sözler söylemedi.

Bana dokunmayan yılan bin yaşasın diye kendilerince iyi olan düzenlerini koruma telaşına düştüler. İronik olan şu ki, bu ülkenin genel halkı iyi olmanın gerçekte ne anlama geldiği konusunda çok belirsiz bir fikre sahip.

Ve böylece, ifade özgürlüğümüz kısıtlanırken, tepki korkusuyla yaşarken, sadece bir hükümetin yapması gerekeni yaptığı için hükümete minnettar olmamız söylenirken yerimizde oturuyoruz. Kalkınmanın hükümetin bize bir hediyesi olmadığını unutuyoruz.

Sorun şu ki tebalastırılan halk çok memnun. Umursamayacak kadar mutlular. Günlük ekmeğe muhtaçlaştırılan halk korkaklaştı. Ekonomi ile sınanan halk ahlaki bir erozyon sürecini yaşamaya devam ediyor.

BARO
DIŞ TİCARET

**Uzun Ömürlü
Güçlü
Anti Bakteriyel
Silikon**

İnce detaylardan büyük inşaatlara
BAROFIX ile güç katın!

www.barodisticaret.com.tr

Herkes 2 Litre Su İçmeli

Dyt. Canan Kaplan ERMiŞ

Haziran ayının gelmesiyle sanki tuşların her birine aynı anda basıldı ve sıcaklıklar bir anda fırladı. Çoğu yerde kırk dereceleri bulan sıcaklık ile bir anda adaptasyonda sıkıntı yaşadık. Tabi bu dönemde en çok ihtiyaç duyduğumuz şey hiç kuşkusuz soğuk içecekler ve suyun ta kendisi oluyor.

Bu yazıda su ile ilgili doğru bilinen yanlışlara vurgu yapmak istiyorum. En temelde iki şey söylemek istiyorum;

1- Herkes 2 litre su içmemeli. Neden? Çünkü her bireyin su ihtiyacı farklıdır. Ezbere cümleler ile aslında yanlış olan bir şeyi doğru yaptığımızı sanıyor olabiliriz. Bakın her beden su ihtiyacı farklıdır. Bireyin kilosuna göre alması gereken su miktarı hesaplanır. Bu formüle oldukça basittir. Siz kendinizde bunu hesaplayabilirsiniz. Kış aylarında kilo * 30-35 ml su alınması gerekirken, yaz aylarında kilo * 35-40 ml sıvı alınmalıdır. Bu hesaplama göre 70 kilo bir birey kış aylarında 2100-2450 ml su alması gerekirken, yaz aylarında 2450-2800 ml su almalıdır.

2-Sıvı alımı ile su alımı aynı şey değildir. Sıvılar su yerine geçmez hatta bazıları vücutta su tutar. Yani suyun yaptığı etkinin tam tersi aktivite. Bitki çayları, siyah çay, limonata, gazlı içecekler, kahve, çorba, sulu meyveler vs. vs. su yerine geçmezler. Sadece sade maden suyu su yerine geçebilir çünkü zaten kendisi mineralli sudur.

Bu iki en temel madde anlaşıldığına göre su ile ilgili hadi size spot bilgileri sıralayalım:

- En kaliteli su alkali sudur. Yani suyun pH değerinin 7'nin üstünde olması. Sayı ne kadar çok 7 den büyük ise alkali derecesi o kadar artar ve daha iyi olur. Bunu anlamak için aldığınız suların etiketlerine bakmanızı

tavsiye ederim.

- Ayrıca siz evdeki suyunuzu kendinizde alkali yapabilirsiniz. 1 litre suyun içine yarım limon suyu veya 2 yemek kaşığı sirke veya yarım çay kaşığı karbonat ekleyip çok pratik bir şekilde yapabilirsiniz (burada bir detay var, bakalım fark edenler olacak mı? Fark edenler veya sorusu olanlar sosyal medyadan bana yazabilirler :)).

- Siyah çay ve kahve vücutta su tutar. Yani bunları içtiğiniz zaman su ihtiyacınızı arttırmış oluyorsunuz. İçtiğiniz 1 çay bardağı çay için on dakika içinde 1 su bardağı su, içtiğiniz 1 fincan kahve için on dakika içinde 2 su bardağı su içmelisiniz.

- Suyun sıcaklığına gelirse eğer burada çok çeşitli şehir efsaneleri duymuşsunuzdur. Alın size doğru bilgi. En güzeli suyu oda sıcaklığında içmek yani vücut sıcaklığına en yakın değer. Sıcak su midede daha uzun süre kalır bu da kısmen tokluk hissi verir, soğuk su mideyi hızlıca terk eder aklınızda olsun.

- Su içmekte zorlananlar için suyu kendinize sevdirmenizi tavsiye ederim. Suyun içine atacağınız çok sevdiğiniz bir tadı veya aromayı ekleyebilirsiniz. Örneğin tarçın eklemek, salatalık, limon dilimleri veya meyve dilimleri eklemek. Tat ve kokuda değişiklik yapacağı için su tüketimini arttırabilir.

Son olarak vücudumuzun %50-65 oranında sudan oluştuğunu unutmayarak, canlılığın en güzel şekilde devamı için bu sirkülasyonun yapılması gerektiğini düşünerek ve tüm bu hap bililer ile yeterince, kaliteli su tüketmenize katkı sağlamak ümidiyle.

Yatlimanı'nın İncileri
Mavi Ay Restaurant

&

Rakım 45+3 Tekel Büfe

Yatlimanı'nın eşsiz manzarasından et, balık ve mezenin en lezzetlilerine doyacağınız restaurantımız ve yedi yirmi dört kapıları sizlere açık olan tekel büfemizle hizmetinizdeyiz.

Tekne ve Yatlara Servisimiz Vardır!

Atatürk Caddesi Yatlimanı Sokak No: 2/BC

@ maviaydatca_

0543 609 76 65

BARO
YAPI İNŞAAT

Lüks Akıllı Villalar

Antalya Kepez'deki bu eşsiz projeden avantajlı fiyatlarla ev sahibi olmak için geç kalmayın!

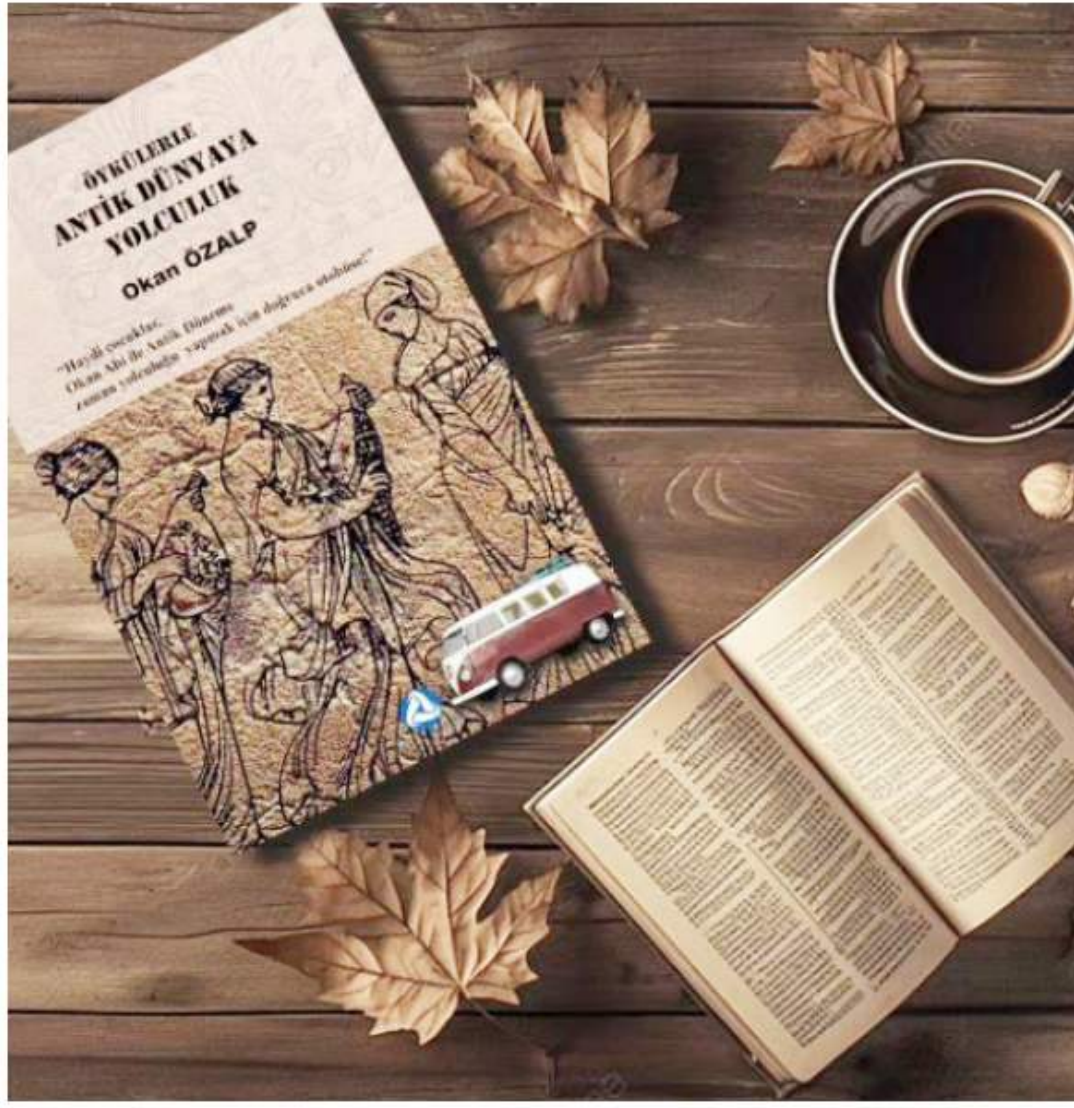

Yasin BASUT

0546 476 23 04

BULUN ve OKUYUN!

Arkeolog Okan Özalp, bir zaman otobüsü ile bizleri zaman yolculuğuna çıkararak, Antik Çağın büyüğü dünyasına götürüyor. Kitapta 14 öykü ile 14 zaman yolculuğu yapılıyor ve Antik Çağ'da; tıp, çanak çömlek, kozmetik, gladyatörlük, zeytincilik, şarapçılık, askerlik, kehanet ve bilicilik, denizcilik, avcılık, kuyumculuk, belediyeçilik gibi konular akıcı bir dille anlatılıyor. Haydi, Antik Çağın büyüğü dünyasına yolculuk başlasın!

Düşüncelerden süzülenler

"İçimde müthiş bir umut var; Bu insanlar böyle kör kalmayacaklar, böyle aptal, böyle merhametsiz, böyle taş gibi sağır olmayacaklar bir gün."

Yaşar Kemal

"Değişimin sırrı, eski ile savaşmak değil, tüm enerjini yeniyi inşa etmeye odaklamaktır."

Sokrates

"Fazla kurcalamayın hayatı, Vicdanınız temizse, Yüreğiniz de güzelse.. Yaşayın gitsin işte..."

Can Yücel

"Doğumdan 5 dakika sonra ismine, dinine, milletine ve mezhebine karar verirler. Ve sen ömrünün geri kalanını seçmediğin şeyleri savunarak geçirirsin."

Schopenhauer

Bunları biliyor muydunuz?

Bir mavi balinanın dili Afrika'da yaşayan ortalama bir filin ebatlarıyla aynıdır.

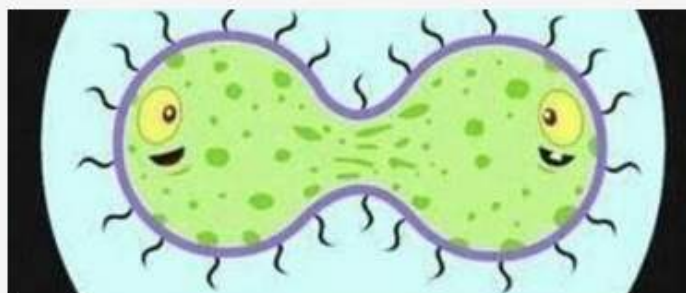

Dünyanın en zengin 3 ailesi, en fakir 48 ülkenin toplam servetinden daha fazla servete sahip.

Sivrisinek kovucu spreylere aslında sivrisineklere rahatsızlık verip yaklaşmasını engellemez. Sivrisineklerin alıcılarını bloke eder ve insanları bir anlamda gizler.

Bölme ve çarpmanın eş değer olduğu tek bilim dalı biyolojidir.

İçişleri Bakanlığı: "Telefonda kendisini polis, asker, savcı olarak tanıtıp, ADINIZ FETÖ/PDY vb. TERÖR ÖRGÜTÜ SORUŞTURMASINA KARIŞTI diyerek para ve altın isteyenlere inanmayın."

SİMPO YAPI AŞ

ezber bozan projelerimizle

Datça'dayız!

YAKINDA

DELFIN SİGORTA

Trafik Sigortam Varken KASKO Gerekli Mi? DEMEYİN!

Trafik Sigortası KARŞI ARACI, Kasko SENİ KORUR!

- Bedeni Zarar
- Maddi Zarar
- Deprem
- Mini Onarım
- Terör Olayları
- Sel, Yangın
- Yol Yardım

Doğancan Kocaoğlu
0532 066 78 38
Aysel Kocaoğlu
0533 395 99 03

ÇOK UZAKTA DEĞİL

Midilli (Lesvos)

Gül SESKİR

Geçmiş yıllarda kendime her sene farklı bir Yunan adası turu yapma hedefi koymuştum. Bu sefer sıra Midilli'de idi. Ayvalık'tan yola çıkarak başlanan Midilli adası (Lesvos) seyahati yaklaşık 1,5 saat sürmekte. Ben de sıcak ve kalabalıktan kaçmak için bahar aylarını seçerek bu yolculuğu yapmıştım. Daha önce Rodos'da arabasız çok zorlandığımdan, kolay gezebilmek için ilk iş bir araba kiralamıştım. Ağaçlıklı dar yollardan kimi zaman yokuş tırmanarak adayı gezerken yolda gördüğüm minyatür anıtlar dikkatimi çekmişti. O mevkide trafik kazasında ölenler için yapılan bu anıtların içinde bazen ölenin fotoğrafı, bazen çiçekler ya da hatırlatıcı eşyalar yer almakta idi.

Midilli deyince akla gelen ilk görsel, iplere asılı kurumaya bırakılmış ahtapot bacaklarıdır. Ben de fotoğraf çekmeyi sevdiğimden bu fotoğrafların hayali ile adaya gitmişim. Adada deniz ürünleri hem çok lezzetli hem de Türkiye'ye göre bir hayli ucuz. Yanında da Uzo var tabii. Yunanlıların en sevdiği peynirleri Saganaki kızartılıp yenilen bir peynir, Kıbrıs'ın hellimi gibi. Greek Salad (bizdeki çoban salata) ve Saganaki sofranın olmazsa olmazı. Yanında cacık dedikleri kuru cacık da var. Yunanca'da taverna, müzikli yemek yenilen mekanlar için kullanılmakta. 21:00 gibi gidebileceğiniz bu restoranlarda geleneksel dansları olan sirtakiyi de seyretneniz mümkün. Bu mekanlarda dikkatimi çeken, hiçbir lüks ya da doğaya uyumsuz detay olmaması, gayet salaş ama temiz olmaları. Kullanılan beyaz ve mavi ağırlıklı renkler de buna katkı sağlıyor denebilir. Bu, gerçekten insanı huzurlu hissettiriyor. Çalışanların, yaptıkları işe gösterdiği özen de cabası.

Midilli de beni etkileyen yerlerden birisi de Hatzigiannis Dimitris Seramik Atölyesi idi. Midilli de geleneksel çömlekçilik sanatı halen sürdürülmemekte. Denizle ilgili figürlerin ve özellikle nar, zeytin gibi figürlerin çokça kullanıldığı vazolar, süs eşyaları, mutfak eşyaları, bunun yanında çeşitli heykeller hediye olarak alınabilir. Benzeri pek çok atölye bulabileceğiniz -Midilli'nin kuzeydoğu tarafında yer alan- Mantamados aynı zamanda peynir severler için de önemli bir yer.

Hızlıca adanın belli başlı bölgelerine baktarsak;
• En büyük üç Yunan adasından biri olan adanın başkenti: **Mytelene**. Barbaros Hayreddin Paşa'nın doğduğu bu adanın başkenti ve aynı zamanda ünlü Yunan şairleri Alcaeus ve Sappho'nun yaşadığı yerdir. Antik Yunan lirik şairi Sappho'nun şiirlerinde güzelliği anlatıldığı ve her iki cinse de aşk şiirleri yazdığı bilinir. Modern "lezbiyen" sözcüğünün kökeninin de ona dayandığı söylenir. Evli olmayan genç kızların eğitimi için bir de okul açmıştır. Merkezde Sappho'dan adını alan bir de meydan bulunmaktadır.

• Adanın kalabalık bölgelerinden biri de **Molivos**'dur. Kalesiyle ünlenmiş olan Molivos, plaj öncelikli

gezerlerin seçimi olabilir. Molivos Kalesi de doğa içinde olması anlamında görülmeğe değer.

• Petra sakin atmosferi ile deniz keyfi isteyenler için huzurlu bir ortam sağlıyor. Molivos'a kıyasla daha az tercih edilmesi sanırım daha sakin, kasaba havasında olmasından ileri geliyor. İyi haber: plajlar ücretsiz!

• Midilli Adası'nın en çok bahsedilen destinasyonlarından biri de **Plomari**. Burası Uzo Müzesi ile biliniyor. Müze içerisinde Yunanistan'ın milli içkisi olan uzoya dair pek çok detay anlatılmakta. Pek çok köyü olan bu büyük kasabada uzo üretimi, halkın temel geçim kaynaklarının başında. Müthiş taş evler, fotoğraf çekmek isteyenlere güzel görüntüler sunuyor. Liman da oldukça hareketli.

• Sigris bir sonraki anlatmak istediğim yer. Burada bulunan Taşlaşmış Orman Doğal Tarih Müzesi isminden de anlaşılacağı üzere görmeye değer. UNESCO Dünya Jeoparklar Ağı'nda yer almakta olduğu biliniyor.

Sigris bölgesinde bir de Türk Kalesi bulunmaktadır. 1757 senesinden kalma muhtemel korsan saldırılarına karşı inşa edilmiş bir kale olduğu anlatılmakta.

• Adanın tarihine ışık tutan merkezde yer alan **Midilli Arkeoloji Müzesi** tarih severler için müthiş parçalarla sahip. Çok sayıda mezar taşı, Antik tapınak parçası ve heykeller yer almakta. Roma villalarının içindeki malzemelere de burada rastlamak mümkün.

Kısacası Midilli; hem el değmemiş tarihi, hem doğası, hem de uzun plajları nedeniyle benim en sevdiğim Yunan adalarındandır.

Sonraki sayımızda başka bir dünya şehri ile yolumuza devam edelim. İyi okumalar dilerim.